

Μουσική διδασκαλία, σκηνοθετική επιμέλεια και εποπτεία: Καϊμάκης Γιάννης
Βοηθοί και οργανωτική επιτροπή: Γκολέση Αθανασία, Μιχαήλ Δωροθέα, Νέσσερη Μαρία, Παρρή -Νίκα Δήμητρα, Παπαστρατή Δάφνη, Ντόντουλου Βαλασία

Πρωταγωνιστές (με σειρά εμφάνισης): Μιχαήλ Δωροθέα, Κλωτσοτήρα Λία, Κλωτσοτήρα Ανδριάννα, Γκολέση Αθανασία, Βασιλικούδης Άγγελος

Νάι, διπλή φλογέρα, γκάζιντα: Καϊμάκης Γιάννης

Κρουστά: Παπάς Κώστας, Καλαθάκης Νίκος

Κατασκευές οργάνων, Φωτογραφία: Ακτσόγλου Παύλος

Φωτισμοί, τεχνική υποστήριξη: Παπάς Κώστας.

Γιάννης Καϊμάκης

Σπούδασε Μουσικολογία και πήρε τον τίτλο του διδάκτορα από το Ludwig-Maximilian Universität του Μονάχου. Παράλληλα έκανε σπουδές κιθάρας, λαούτου και όμποε στο Richard Strauss Konservatorium της ίδιας πόλης. Ασχολήθηκε ιδιαίτερα με την παλιά μουσική, μεσαιωνική και αναγεννησιακή και με τη μουσική των χωρών της Μεσογείου. Βραβεύτηκε από την πόλη του Μονάχου σαν μουσικός της χρονιάς το 1987. Από το 1989 εργάζεται ως μέλος ΔΕΠ στο Τ.Μ.Σ του Α.Π.Θ. όπου δημιούργησε το Αρχείο Ηχογραφήσεων του Τμήματος το οποίο περιέχει πάνω από 15.000 ηχογραφημένα τραγούδια της δημοτικής μας μουσικής. Καρπός του διδακτικού, παιδαγωγικού και καλλιτεχνικού έργου του είναι το "Μουσικό Πολύτροπο", που προβάλλει από την ίδρυση του (1991), με πολλές εμφανίσεις την πολιτιστική δυναμική του πανεπιστημίου μας τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό. Ένας από τους βασικούς στόχους της ερευνητικής του δουλειάς είναι η συλλογή και μελέτη ελληνικών δημοτικών τραγουδιών και μουσικών οργάνων της Μεσογείου.

Μέλη της ομάδας: Βασιλικούδης Άγγελος, Γκολέση Αθανασία, Ιωαννίδου Ευρυδίκη, Καλαθάκης Νίκος, Κατσαβός Στέφανος, Κλωτσοτήρα Ανδριάννα, Κλωτσοτήρα Λία, Κατσίπη Άρτεμις, Μάρκου Ανδρέας, Μαστορίδου Δανάη, Μειμαρίδου Ειρήνη, Μιχαήλ Δωροθέα, Νέσσερη Μαρία, Ντόντουλου Βαλασία, Παρρή-Νίκα Δήμητρα, Παπακυριακού Στυλιανή, Παπαδάκη Φωτεινή, Παπαστρατή Δάφνη, Πλασταρά Δέσποινα, Τσικαλάκη Μαρία,, Τίρτα Στέλλα,, Καϊμάκης Γιάννης, Χατζηευαγγέλου Ελένη, Παπάς Κώστας.

Η μοίρα του Ελληνικού λαού ήταν από παλιά συνδεμένη και στιγματισμένη από τον ξενιτεμό, που τον κατατρέπει μέχρι και τις μέρες μας περισσότερο από ποτέ.

Τραγούδια της Ξενιτιάς υπάρχουν σε πολλές περιοχές της Ελλάδας. Εμείς, στην παράσταση μας, επιλέξαμε τραγούδια από την Ήπειρο, τη Μακεδονία και τη Θράκη.

Ο κεντρικός άξονας πάνω στον οποίο βασίζεται η παράσταση αποτελείται από αυτοτελείς ενότητες αντίστοιχων τραγουδιών που σχετίζονται με το θέμα της ξενιτιάς. Οι ενότητες αυτές αποτελούνται από τα παρακάτω τραγούδια:

Πρόγραμμα

Ενότητα I

1. Μέσα στα μαύρα πέλαγα (Ιερισσός Χαλκιδικής)
2. ν-Ιδώ πέρα που πέρασα (Πυλαία Θεσσαλονίκης)
3. Ανάθιμά σι ξινιτιά (Ανατολική Ρωμυλία)
4. Δέρνεις μι μάνη μ' δέρνεις μι (Θράκη)
5. Ήλιους όταν ανατέλλει (Ιερισσός Χαλκιδικής)
6. Γιάννη μου το μαντήλι σου (Ήπειρος)

Στο πνεύμα του λαϊκού ποιητή τα ξένα συνδέονται με «καταφρουνί μιγάλη, στα ξένα δεν ανθίζουνε την άνοιξη τα δέντρα, δε λαλούνι τα πουλιά, ζιστός δε λάμπει η γήλιους...». Το γυναικείο στήθος γίνεται χαρτί και το αίμα μελάνι για να σταλεί μήνυμα στον ξενιτεμένο σύζυγο.

Ενότητα II

7. Πέρδικά μου παινεμένη (Θάσος)
8. Ο Γιώργης και η Γιώργινα (Ανατολική Ρωμυλία)
9. Μαύρο χελιδόνι (Θάσος)

Στο ερωτικό τραγούδι « Ο Γιώργης και η Γιώργινα του γιο τους 'ρραβωνιάζουν», η απάρνηση της πρώτης αγάπης είναι ταυτόσημη με τον ξενιτεμό στον «Κάτω κόσμο». Το μαύρο χελιδόνι, κακό μαντάτο από την αραπιά, το άσπρο περιστέρι το καλό μήνυμα από τον τόπο του ξενιτεμένου.

Ενότητα III

10. Μια κόρη απί τον Έλυμπου (Ιερισσός Χαλκιδικής)
11. Άιντε κοιμήσου κόρη μου (Μ. Ασία)

Ένα πολύ παλιό τραγούδι από την Ιερισσό, όμως τόσο επίκαιρο, σαν να φτιάχτηκε για να περιγράψει το δράμα των ανθρώπων που ξενιτεύονται και σήμερα μέσα από τη θάλασσα, αναζητώντας έναν καλύτερο τόπο και τρόπο ζωής. Εδώ, η ξενιτιά είναι ατίμωση, εξευτελισμός και άδικος θάνατος.

Ενότητα IV

12. Ξένους θα πάει στην ξενιτιά (Ανατολική Ρωμυλία)

Η ξενιτιά στο δημοτικό τραγούδι είναι «βαρύτιπ' 'πού του Χάρου» γιατί, «η Χάρους περ' ξεγνιάζισι κι' η ξενιτιά μαυρίζει», σε «αραχνιάζει», σε περνάει στην ανυπαρξία και στην απόλυτη μοναξιά.